

Минутна паника. След малко се схватат и като свита
предружават пътниците.

Стреля — падат един, два — заместват ги други.

Величествено стои младия момък, като статуя в шей-
ната и изглежда още по-величествен до своята сплашена
другарка.

На врата на единия кон увисна вълк.

Грмва и той пада.

Конете хвръчат.

Но ето левия кон изтръпва, спъва се.

Шейната спре.

Кременски изтръпна: последния патрон; вади ловджиев-
ския нож, с телото си затулва Зора и чака

Всичко е тихо наоколо, от небето равнодушно се
сипа снег и с бел траур покрива земята.

